

[Gerda Mundt.]

og Indstillingen fra Oslo Skolestyres Specialkomité“. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne have Lov til et Citat. Han siger:

„Som saa ofte naar en Bevægelse begynder at faa Medbør, er der straks Folk paa Pletten, som ved Overdrivelser bringer Reformens Gennemførelse i Fare. Paa det Felt, vi her diskuterer, rejses Kravet om, at Undervisningen ogsaa skal omfatte Oplysning om Metoder til Forhindring af Svangerskab og Forebyggelse af Kønssygdomme.

Ved lidt nærmere Eftertanke burde man vel snart blive klar over, at Barne-skolen ikke er det rette Sted for en Vejledning af denne Art. Forplantningslærens Grundtræk gaar naturligt ind som et Led i selve Naturfagsundervisningen. Det samme gælder ingenlunde Vejledning i Præventivteknik.

Jeg har personlig taget Del i Arbejdet for en rationel Fødselsregulering, som har min fuldeste Sympati. Men jeg vilde meget have mig frabedt, at mine Børn i Skolen skulde faa en, nødvendigvis helt overfladisk, Kontakt med dette Spørgsmaal.“

Det vil forstaaes, at jeg paa adskillige Punkter ikke er enig med denne Mand. Men derfor vil jeg netop her nævne, hvor stærkt han fremdrager Faren ved at lade Børn faa den Slags Undervisning inden for Skolen.

Endelig vil jeg gerne til Slut ogsaa sige et Par Ord om den individuelle Undervisning paa de Seksualklinikker, som har været saa meget drøftet. Der har været en Storm af Protester, og det er der stadig ud over Landet, imod, at man skal kunne paalægge Sygehuslæger som Pligt at give antikonceptionel Vejledning til gifte og ugifte — jeg ved godt, at Loven paa dette som paa andre Omraader maaske kan fortolkes paa forskellig Maade, men saadan er den blevet forstaaet af mange.

Man tænke sig f. Eks., at Sygehuslægerne overlod dette Arbejde til de ganske unge Læger — det er ikke underligt, at der har rejst sig stærke Protester imod disse Bestemmelser.

Der har i et af vore Dagblade, „Kristeligt Dagblad“, været en Artikelserie fra kendte Mænd, navnlig Læger og Pædagoger, om disse Spørgsmaal. Jeg vil gerne have Lov til her at citere Slutningen af en Artikel af Overlæge Mogens Fenger, Hjørring, hvoraf det meget klart og skarpt fremgaar, hvilken Stilling han som Overlæge har til dette Spørgsmaal. Han siger:

„Af ovenstaaende vil det formentlig forstaaes, at jeg ikke kan indlade mig paa at give Vejledning til ugifte i Anvendelse af præventive Midler. Men naar Kommissionen ikke alene kræver dette, men ogsaa (Side 119), at jeg — som Leder af en Klinik paa et stort Sygehus — —gratis skal udlevere Midlerne til ugifte Kvinder (ogsaa til Mænd?), saa føler jeg mig reduceret til Ekspedient i en Gummi-wareforretning, og den Stilling frasier jeg mig, thi jeg finder dette *uanstændigt*.“

At man vil have indført en systematisk Oplæring i Brugen af Præventiver, er i Virkeligheden et Tegn paa Degeneration i vort Folk. Der er store Kredse inden for vort Land, som mener, at det ingenlunde er en Statsopgave at gribe ind her. Der er i denne Lov en Tendens til at bryde ned paa et Omraade, som er af allerstørste Betydning for danske unge, for danske Hjem og for det danske Folks Fremtid. Netop ogsaa paa Grund af disse Seksualklinikker har vi tidligere stemt imod Loven, og jeg vil haabe, at der med Hensyn til disse Foranstaltninger, naar de føres ud i Praksis, vil kunne findes en anden og bedre Ordning. I Virkeligheden bør Oplysning paa dette Omraade kunne overdrages til Lægerne; det bør ikke være en Statsopgave, saaledes som det er efter Loven.

Vi fra vor Side ser med Glæde, netop paa Grund af det af mig sidst omtalte, at denne Lov ikke træder i Kraft nu.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg har ikke villet hindre denne Fordyben sig i Problemet, men med Henblik paa den fortsatte Behandling gør jeg dog opmærksom paa, at det er Udskydelse af de to Loves Ikrafttræden, Forhandlingen egentlig drejer sig om.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Jeg maa over for den højtærede Formand tilstaa, at det er en kort Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt har fremsat. Disse Udtalelser foranlediger mig til at sige, at der jo er foregaaet en ganske overordentlig stor Omvæltning i det Syn, man i vide Kredse har haft paa Spørgsmaalet om Vejledning paa det seksuelle Omraade. Det er ikke blot i, hvad man med Rette kan kalde konservative Kredse, men det er i meget videre Kredse, at man indtil de allerseneste Aar principielt har været imod enhver Art af Vejledning paa dette Omraade. Det kan jeg personlig tale med om, fordi jeg har givet saadan Vejled-